



แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570)

➔ **แก้ไข ครั้งที่ 1/2566**



งานวิเคราะห์นโยบายและแผน

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด



ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา
เรื่อง การแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ครั้งที่ ๑ /๒๕๖๖

.....

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด มีประกาศลงวันที่ ๑ เดือน มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๔ เรื่อง การประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) และได้มีการประกาศใช้ แผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เพิ่มเติม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ นั้น

เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะเพื่อการพัฒนาบรรลุ ตามวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา จึงได้แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ โดยเป็นไปตามความในข้อ ๔ และข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติม นายกองค์การบริหารส่วนตำบล พลับพลา ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา เพื่อเป็นแนวทาง ในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาเรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้ความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกันระหว่างแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบล พลับพลา กับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาคยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ในส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่น ไปสู่การปฏิบัติ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา จึงได้แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ครัง ที่ ๑/๒๕๖๖ โดยเป็นไปตามความในข้อ ๔ และ ข้อ ๒๑ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือกระทรวงมหาดไทยที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ ทั้งนี้ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ได้ให้ความ เห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไขขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการ ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลาเรียบร้อยแล้ว

เพื่อให้เป็นไปตามความในข้อ ๒๑ ข้อ ๒๔ และ ข้อ ๒๕ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการ จัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไขครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ได้ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่นที่แก้ไข แล้ว เพื่อนำไปปฏิบัติโดยใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และ งบประมาณจากเงินสะสม รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่ กำหนดไว้ในแผนพัฒนาท้องถิ่น รายละเอียดปรากฏตามท้ายประกาศนี้

-/ทั้งนี้...

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป
ประกาศ ณ วันที่ ๒๗ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖



(นายมานะ โปรงมณี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ตั้งอยู่ที่บ้านโพธิ์ศรี หมู่ที่ ๓ ตำบลพลับพลา อำเภอเชียงขวัญ จังหวัดร้อยเอ็ด เดิมทีเป็นสภาตำบล ยกฐานะเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลเมื่อปี พ.ศ.๒๕๔๙ โดยแยกออกจากอำเภอวัชบุรี ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอเชียงขวัญ โดยแบ่งการปกครองออกเป็น ๑๑ หมู่บ้านมีพื้นที่ทั้งหมด ๒๕.๗๑ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๑๕,๕๘๓ ไร่ มีอาณาเขตดังนี้

ทิศเหนือ	ติดกับ	อบต.ดอนโอง อำเภอโพธิ์ชัย
ทิศใต้	ติดกับ	อบต.หนองพอก อำเภอธวัชบุรี
ทิศตะวันออก	ติดกับ	ตำบลเกาะแก้ว อำเภอเสลภูมิ
ทิศตะวันตก	ติดกับ	ตำบลพระเจ้า อำเภอเชียงขวัญ

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

โดยสภาพภูมิประเทศและลักษณะทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา มีพื้นที่เป็นลักษณะเป็นที่ราบลุ่ม โดยมีแม่น้ำสายสำคัญ คือแม่น้ำชีไหลผ่าน ในช่วงฤดูฝนช่วงน้ำหลากพื้นที่ตำบลพลับพลาจะประสบปัญหาอุทกภัย(น้ำท่วม)ประชาชนได้รับความเสียหายที่อยู่อาศัย สัตว์เลี้ยง พื้นที่การเกษตร เส้นทางคมนาคม

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ลักษณะภูมิอากาศของจังหวัดร้อยเอ็ด จัดอยู่ในเขตภูมิอากาศแบบทุ่งหญ้าเมืองร้อน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า เขตภูมิอากาศแบบสวันนา(Savanna Climate) ซึ่งเป็นลักษณะอากาศที่มีฤดูแล้งสลับฤดูฝนอย่างเด่นชัดลักษณะอากาศเช่นนี้เกิดขึ้นเนื่องจากจังหวัดร้อยเอ็ดตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม ๒ ชนิด คือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จึงสามารถแบ่งฤดูกาลออกได้เป็น ๓ ฤดู ดังนี้

๑. ฤดูฝน (Rain Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดนำความชื้นจากทะเลอันดามันและอ่าวไทยเข้ามาปกคลุม และมีอิทธิพลของ ร่องความกดอากาศต่ำหรือร่องมรสุม (International Tropical Convergence Zone : ITCZ or Monsoon Trough)

๒. ฤดูหนาว (Winter Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในฤดูนี้จังหวัดร้อยเอ็ดได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเป็นลมที่พัดออกจากความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจากประเทศจีน มีลักษณะอากาศเย็นและแห้ง ความกดอากาศสูงหรือมวลอากาศเย็นจะแผ่ปกคลุมตลอดฤดู อุณหภูมิจะลดต่ำลงทำให้มีอากาศหนาวเย็นโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับกำลังและขนาดของมวลอากาศเย็นนั้น

๓. ฤดูร้อน (Summer Season) เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ลมที่พัดปกคลุมในฤดูนี้ส่วนใหญ่เป็นลมใต้และลมตะวันตก และมักจะมีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อน (Heat Low) ปกคลุมตลอดฤดู ทำให้มีอากาศร้อนโดยทั่วไป

๑.๔ ลักษณะของดิน

โดยสภาพทั่วไปของลักษณะดินของพื้นที่ในตำบลพลับพลา เป็นดินที่มีลักษณะเป็นดินร่วนปนทราย และดินเหนียว โดยแยกดังนี้

๑.๑ ดินร่วนปนทราย เป็นดินที่มีเนื้อดินค่อนข้างละเอียดนุ่มมือ ในสภาพดินแห้งจะจับกันเป็นก้อนแข็งพอประมารในสภาพดินชื้นดินจะยึดหยุ่นได้ดีเมื่อสัมผัสจะรู้สึกนุ่มมือ เมื่อกำดินให้แน่นในฝ่ามือแล้วคลายออกดินจะจับกันเป็นก้อน ดินร่วนเป็นดินที่มีความเหมาะสมสำหรับการเพาะปลูกเพราะไถพรวนง่าย มีการระบายน้ำและถ่ายเทอากาศดีและมักจะมีควมอุดมสมบูรณ์

๑.๒ ดินเหนียว เป็นดินที่มีลักษณะสภาพดินแห้งจะจับกันเป็นก้อน เมื่อเปียกน้ำแล้วจะมีความยึดหยุ่น สามารถปั้นเป็นก้อน ลักษณะเหนียวติดมือ มีทั้งดินที่ระบายน้ำและอากาศดีและไม่ดี สามารถอุ้มน้ำ ดุดซึบน้ำและแลกเปลี่ยนธาตุอาหารพืชได้ดี ในตำบลพลับพลามีบางหมู่บ้านที่มีสภาพดินที่เป็นดินเหนียว ซึ่งการไถพรวนดินนั้นจะลำบาก เพราะเมื่อดินแห้งจะแข็งมาก และเมื่อดินเปียกดินจะเหนียวติดเครื่องมือไถพรวน

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

ในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา เป็นพื้นที่ลาดลุ่ม เป็นแอ่งกระทะ มีลักษณะของแหล่งน้ำเป็นหนองน้ำ หรือแอ่งน้ำ หนองน้ำตื้น บ่อน้ำธรรมชาติ บ่อน้ำที่ประชาชนขุดเจาะไว้ใช้เองในหน้าแล้ง และมีแม่น้ำที่สำคัญไหลผ่านคือ แม่น้ำชี

๑.๖ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

ลักษณะของไม้หรือป่าไม้ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ส่วนมากจะเป็นป่าไม้ดอนเล็กที่ทำยหมู่บ้าน ที่แต่ละหมู่บ้านได้ช่วยกันอนุรักษ์ไว้ ต้นไม้จะเป็นต้นไม้พื้นเมือง ไม้ท้องถิ่น เช่น สะเดา ประดู่ และอื่นๆ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา เดิมที่อยู่ในเขตการปกครองอำเภอธวัชบุรี และได้แบ่งแยกมาอยู่ในอำเภอเชียงขวัญ เมื่อปี พ.ศ.๒๕๓๖ โดยมีลำดับผู้ดำรงตำแหน่งกำนันตำบลพลับพลา ดังนี้

๑.นายจันดี พาพลงาม	เมื่อปี ๒๕๓๖-๒๕๔๒
๒.นายจันทร วาติมุข	เมื่อปี ๒๕๔๓-๒๕๔๖
๓.นายมานะ โปรงมณี	เมื่อปี ๒๕๔๗-๒๕๕๑
๔.นายวงศ์ทัย ผดุงสมัย	เมื่อปี ๒๕๕๑-๒๕๕๕
๕.นายบุญมี กาฬพันธ์	เมื่อปี ๒๕๕๕-๒๕๖๒
๖.นายสมัย หารภูมิ	เมื่อปี ๒๕๖๒-ปัจจุบัน

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา มีการแบ่งการปกครองในพื้นที่ ทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน โดยแบ่งการปกครองได้ดังนี้

- จำนวนหมู่บ้าน ๑๑ หมู่บ้าน

จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. บางส่วน - หมู่ ได้แก่ หมู่ที่ -

จำนวนหมู่บ้านในเขต อบต. เต็มทั้งหมู่บ้าน ๑๑ หมู่ ได้แก่หมู่ที่ ๑ - ๑๑

๒.๒ การเลือกตั้ง การเลือกตั้งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา มีการจัดหน่วยเลือกตั้งไว้ ๑๑ หน่วยเลือกตั้ง ประชาชนส่วนมากให้ความสำคัญและให้ความร่วมมือในการใช้สิทธิเลือกตั้ง คิดเป็นร้อยละ ๘๐ ของจำนวนประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

๒.๓ โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา เป็นหน่วยการบริการราชการส่วนท้องถิ่นจัดตั้งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ ๑๑๓ ตอนที่ ๙๖ ข ๑๔๔๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๓๙ มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๓๙ โดยยกฐานะจากสภาตำบลพลับพลา เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ประกอบด้วย

- คณะผู้บริหาร

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายมานะ โปร่งมณี	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา
๒	นายชัชวาลย์ ไชยวารี	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา
๓	นายสุดใจ โยธิบาล	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา
๔	นายสมหมาย แห่ลงสนาม	เลขาณุการ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา

- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง
๑	นายบุญมี กาฬพันธ์	ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา
๒	นายสำรวย พรหมยศ	รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา
๓	นางสมุทรา เนตรมณี	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๑
๔	นายสันติภาพ หินจำปา	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๓
๕	นางจันทา ประชาไฉย	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๔
๖	นางสมจิต สวัสดิ์เอื้อ	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๖
๗	นางดวง นรพัฒน์	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๗
๘	นางสมร สุภะษร	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๘
๙	นายสมเด็จ นาสุข	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๙
๑๐	นางสาวจิตติมา สาระดี	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๑๐
๑๑	นางสมปอง อาษาบาล	สมาชิกสภา อบตพลับพลา หมู่ ๑๑

๓. ด้านประชากร

ตำบลพลับพลา มีทั้งหมด ๑๑ หมู่บ้าน แบ่งเป็นตารางหมู่บ้านและแยกจำนวนประชากรได้ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	จำนวนครัวเรือน	จำนวนประชากร			ผู้นำชุมชน	
			ชาย	หญิง	รวม		
๑	พลับพลา	๑๖๖	๒๖๙	๓๐๓	๕๗๒	นายพิชิต แสงปราช	โทร ๐๖๓๙๔๓๔๑๑๖
๒	จัวเหนือ	๒๐๓	๓๕๖	๓๘๐	๗๓๖	นายสมัย ทารภูมิ	โทร ๐๘๙๘๘๕๕๓๘๐
๓	โพธิ์ศรี	๑๒๖	๒๒๖	๒๑๖	๔๔๒	นางศุภร มลาลัย	โทร ๐๘๓๓๕๙๐๕๙๐
๔	หงษ์ทอง	๘๐	๑๔๖	๑๒๕	๒๗๑	นายเก่งกล้า ปัญจนตร	โทร ๐๘๗๒๒๕๕๙๐๑
๕	เกษมสุข	๑๕๔	๒๕๗	๒๘๑	๕๓๘	นางพิสุทธิ์ แอนไทสงค์	โทร ๐๘๑๑๑๗๖๔๘๘
๖	หนองเต่า	๖๑	๙๗	๑๐๔	๒๐๑	นายสอน ศรีเนตร	โทร ๐๘๑๕๕๕๙๕๗๒
๗	หนองก่า	๓๕	๔๖	๕๔	๑๐๐	นายณเรศ รุจีพันธ์	โทร ๐๘๘๖๙๑๘๔๓๐
๘	หนองแก่ง	๑๕๖	๒๘๒	๒๙๒	๕๗๔	นางทิพย์วัลย์ อารีย์ราษฎร์	โทร ๐๘๔๗๗๕๙๕๐
๙	วังยาว	๑๒๗	๒๓๘	๒๕๘	๔๙๖	นายทองอินทร์ สารรัตน์	โทร ๐๘๗๐๒๑๒๖๔๒
๑๐	วังเจริญ	๑๐๘	๒๓๙	๒๓๕	๔๗๔	นายทวีชัย ภูมิประสาท	โทร ๐๙๓๖๒๕๕๑๑
๑๑	เกษมสุข	๕๘	๑๑๓	๙๙	๒๑๒	นางหนูรัก นาชัย	โทร ๐๘๗๘๒๗๕๔๐๒
รวม		๑,๒๗๗	๒,๒๖๙	๒,๓๔๗	๔,๖๑๖		

จำนวนครัวเรือน ๑,๒๗๗ ครัวเรือน / ประชากร ทั้งสิ้นจำนวน ๔,๖๑๖ คน แยกเป็นชายจำนวน ๒,๒๖๙ คน หญิง จำนวน ๒,๓๔๗ คน (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน ๒๕๖๕)

๓.๑ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ที่	ช่วงอายุ	ชาย	หญิง	จำนวน
๑	๐-๑๕	๓๔๕	๓๓๒	๖๗๗
๒	๑๖-๕๙	๑๕๐๕	๑,๔๕๔	๒,๙๕๙
๓	๖๐-๖๙	๒๒๖	๒๘๙	๕๑๕
๔	๗๐-๗๙	๑๕๐	๑๙๖	๓๔๖
๕	๘๐-๘๙	๓๘	๖๙	๑๐๗
๖	๙๐ ปีขึ้นไป	๕	๗	๑๒
รวม		๒,๒๖๙	๒,๓๔๗	๔,๖๑๖

ข้อมูล ณ เดือน กันยายน ๒๕๖๕

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลามีการแบ่งการศึกษา ดังนี้

- ตารางโรงเรียนในพื้นที่ อบต.พลับปลา

ลำดับ ที่	ชื่อโรงเรียน	จำนวนนักเรียน (คน)			จำนวนครู (คน)
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านพลับปลา	๖๘	๗๑	๑๓๙	๑๐
๒	บ้านเกษมสุข	๒๘	๑๖	๔๔	๖
๓	บ้านหนองแก่ง	๒๓	๑๒	๓๕	๓
๔	วังยาวเจริญวิทย์	๓๒	๔๐	๗๒	๑๐
๕	พลับปลาวิทยาคม	๔๕	๓๔	๗๙	๑๒
รวม		๑๙๖	๑๗๓	๓๖๙	๔๑

- ข้อมูลศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ในพื้นที่ อบต.พลับปลา

ศูนย์พัฒนาเด็ก	จำนวนครู	นักเรียน(คน)			
		หญิง	ชาย	รวม	ห้อง
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก บ้านโพธิ์ศรี	๔	๓๓	๑๙	๕๒	๑
รวม	๔	๓๓	๑๙	๕๒	๑

- โรงเรียนประถมศึกษา	จำนวน	๓	แห่ง
- โรงเรียนมัธยมศึกษา	จำนวน	๑	แห่ง
- โรงเรียนขยายโอกาส	จำนวน	๑	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	๑	แห่ง

***หมายเหตุ ข้อมูล ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๖๔

๔.๒ ด้านสาธารณสุข

สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลประจำตำบล / หมู่บ้าน	จำนวน	๒	แห่ง
- มีเจ้าพนักงานสาธารณสุข	จำนวน	๖	คน
- มีจำนวน อาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐาน	- พลับปลา	จำนวน	๕๕ คน
	- วังยาว	จำนวน	๔๑ คน
- มีอัตราการฉีดวัคซีนและใช้ส้วมราดน้ำ	๑๐๐% ทุกหลังคาเรือน		

- การอัตราการเกิดโรคในพื้นที่

ที่	ชื่อโรค	ปี ๒๕๖๕	ปี ๒๕๖๖
๑	ไข้เลือดออก	๐	๐
๒	มะเร็ง	๙	๔
๓	เบาหวาน	๒๑๖	๒๑๑
๔	หัวใจ	๖	๖
๕	ความดันโลหิตสูง	๓๑๕	๓๖๐
๖	อื่นๆ (ไตวายเรื้อรัง)	๒	๒

๔.๓ อาชญากรรม

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา อยู่ในเขตบริการของ สภ. เชียงขวัญ

- อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน ๑๕ คน
- หนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ภัย จำนวน ๑ ชุด

๔.๔ ยาเสพติดปัญหาด้านอาชญากรรม

ในพื้นที่ ไม่มี ส่วนปัญหาเสพติดพื้นที่ตำบลพลับพลา ประสบปัญหาเสพติด เช่น ยาบ้า กาว กัญชา สุรา ฯลฯ อีกประเด็นปัญหาคือ เด็กวัยรุ่น เยาวชน ท้องก่อนวัยอันควร จับกลุ่มมั่วสุม แข่งรถ

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา เป็นตำบลที่มีจำนวนประชากรมากพอสมควร จำนวนประชากรผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ถูกทอดทิ้งทางสังคมมีดังนี้

๑. จำนวนผู้สูงอายุ จำนวน ๙๐๐ คน
๒. จำนวนผู้พิการ จำนวน ๒๙๘ คน
๓. จำนวนผู้ถูกทอดทิ้ง ผู้ยากไร้
 - ๓.๑ บ้านกาชาด ๑ หลัง จำนวน ๑ คน
 - ๓.๒ ซ่อมแซมบ้านผู้สูงอายุ จำนวน ๑ คน
 - ๓.๓ เงินสังคมสงเคราะห์ จำนวน ๒ คน
๔. จำนวนอาสาสมัครปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ จำนวน ๕ คน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคม พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา การคมนาคมส่วนใหญ่จะเป็นถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก ถนนลาดยาง ถนนดิน การคมนาคมค่อนข้างลำบาก เพราะส่วนมากรถที่สัญจรจะเป็นรถจักรยานเพื่อการเกษตร เช่น รถไถนา รถเกี่ยววนวดข้าว รถขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ทำให้ถนนเป็นหลุม เป็นบ่อ พังเสียหายและสามารถแบ่งแยกได้ดังนี้

๑. การคมนาคม	ถนนลาดยาง	๙	สาย
	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	๓๘	สาย
	ถนนดิน ลูกกรัง	๓๒	สาย

สะพาน

๓

แห่ง

๒. ไฟฟ้า ร้อยละ ๑๐๐ ของครัวเรือนทั้งหมด

๓. ประปา ร้อยละ ๑๐๐ ของครัวเรือนทั้งหมด

๔. โทรศัพท์ ประชาชนมีโทรศัพท์เคลื่อนที่ที่ใช้โดยทั่วถึง และมีเสาส่งสัญญาณ จำนวน ๒ แห่ง

๕. ไปรษณีย์/การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์ พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา มีการสื่อสารโดยใช้โทรศัพท์มือถือเคลื่อนที่

๖. ระบบเศรษฐกิจ

ราษฎรส่วนใหญ่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบอาชีพหลักคือการทำเกษตร โดยเฉพาะการทำนา ควบคู่ไปกับอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีการประกอบอาชีพอื่น ๆ หลังฤดูกาลทำนา เช่น การทอผ้า ค้าขาย เลี้ยงโค กระบือ และรายละเอียดการประกอบอาชีพของราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา จำแนกตามครัวเรือนทั้งตำบลมีดังนี้

อาชีพรับจ้างทั่วไป -งานบริการ เช่น ขับรถรับจ้าง ทำงานโรงงาน

-งานช่างฝีมือ เช่น ช่างไม้ ช่างปูน ช่างซ่อมรถยนต์ จักรยานยนต์

อาชีพค้าขาย เช่น เสื้อผ้า อาหารแห้ง ของใช้ครัวเรือน อาชีพรับราชการ รับจ้าง เกษตรกรรม และประกอบอาชีพอุตสาหกรรม

- แรงงาน

- ค่าแรงงานวันละ ๑๖๖ บาท/วัน/คน โดยมีคนจ้างงานในหมู่บ้านหรือตำบล

- แรงงานส่วนใหญ่ของตำบลจะอยู่ในช่วงอายุ ๑๘-๕๐ ปี และมีการอพยพแรงงานไปต่างจังหวัดแรงงานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา เป็นแรงงานที่ออกไปทำงานนอกเขตจังหวัดในช่วงฤดูแล้งในช่วงเดือนมกราคม

- ผลผลิต

จากข้อมูลสถิติเพื่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ และแผนพัฒนาเกษตรระดับตำบลขององค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา การปลูกพืชส่วนใหญ่พบว่าปลูกข้าวในฤดูนาปีเป็นพันธุ์ข้าว กข.๖ ข้าวหอมมะลิ และในช่วง เดือน มกราคม ถึง ต้นเดือน มิถุนายน เป็นการทำนาปรังจะปลูกพันธุ์ข้าว สุพรรณ ๑,๒ และไชนา ๑,๒ และการเลี้ยงสัตว์ส่วนมากจะเลี้ยงไว้เพื่อการบริโภค จำพวกสัตว์ปีก เช่น ไก่ เป็ด และประเภทโค กระบือ และสุกร

- หน่วยธุรกิจในเขต อบต.พลับพลา

- ร้านค้า จำนวน ๕๙ แห่ง

- ปั้มน้ำมัน จำนวน ๔ แห่ง

- โรงสี จำนวน ๙ แห่ง

- ร้านเสริมสวย จำนวน ๓ แห่ง

- ร้านซ่อมรถ จำนวน ๔ แห่ง

- รีสอร์ท/ร้านอาหาร จำนวน ๓ แห่ง

- ตัดเย็บเสื้อผ้า จำนวน ๑ แห่ง

- สถานที่เช่าที่ติดตั้งเครื่องอุปกรณ์ระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่จำนวน ๒ แห่ง

(ข้อมูลสำรวจการชำระภาษี ณ วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๖)

๖.๑ การเกษตร

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา มีพื้นที่การเกษตร ทั้งหมดประมาณ ๑๓,๑๖๑ ไร่ แยกเป็นดังนี้

๑. ทำนา ทั้งหมด ๑๓,๑๖๑ ไร่
๒. ทำสวน ทั้งหมด ๑๐ ไร่
๓. ทำไร่ ทั้งหมด - ไร่
๔. การเลี้ยงสัตว์ ร้อยละ ๗๐

๖.๒ การประมง

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ประชาชนส่วนมากทำการประมงในบ่อน้ำที่ตนเองขุดไว้เพื่อบริโภค เหลือจากบริโภคก็จำหน่าย

๖.๓ การปศุสัตว์

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา มีการทำการปศุสัตว์ คือการเลี้ยงสัตว์ เช่น การเลี้ยงโค-กระบือ เลี้ยงสุกร เลี้ยงเป็ด ไก่ และสัตว์อื่นๆเพื่อบริโภค และการค้าขายเพิ่มรายได้

๖.๔ การบริการ

พื้นที่ตำบลพลับพลาองค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา

๖.๕ การท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา มีสถานที่ท่องเที่ยว คือ ชายหาดริมชี ที่มีชายหาด ทอดยาว ประมาณ ๒๐๐ เมตร มีร้านค้าขายอาหาร เครื่องดื่ม ช่วงเทศกาลสงกรานต์จะมีนักท่องเที่ยวนิยมพาครอบครัวมาพักผ่อน สังสรรค์ จนทำให้ผู้ประกอบการมีรายได้ ซึ่งเปิดให้บริการทุกวัน เวลา ๐๙.๐๐-๑๕.๐๐ น.



๖.๖ อุตสาหกรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ไม่มีโรงงานอุตสาหกรรม

๖.๗ แรงงานด้านแรงงาน

ในพื้นที่ตำบลพลับพลา ไม่มีแรงงานต่างด้าว แรงงานส่วนมากจะเป็นคนในพื้นที่เท่านั้น

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือ ศาสนาพุทธ และมีบางส่วนที่นับถือศาสนาคริสต์

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธจะมีงานประเพณี ดังนี้

งานบุญคุณลาน เป็นงานประจำระดับอำเภอ ประชาชนในทุกตำบลจะต้องเข้าร่วมงานดังกล่าวทุกปี มีการจัดนิทรรศกาล ออกร้าน จำหน่ายสินค้า การประกอบพิธีทางศาสนาบูชาพระคุณข้าว

งานบุญเบิกบ้าน (บุญบั้งไฟ หรือบุญเดือนหก) เพื่อเป็นการบูชาบอกกล่าวสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ประจำหมู่บ้านก่อนการลงทำการปักดำ ที่ทางคณะกรรมการหมู่บ้านทุกหมู่บ้านกำหนด วันจัดงานขึ้นพร้อมกัน และองค์การบริหารส่วนตำบล

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภาษาท้องถิ่นในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา มีภูมิปัญญาท้องถิ่นคือ เสือกก ผ้าขิด รองเท้า ปลาต้ม เป็นต้น ภาษาถิ่น ในพื้นที่ตำบลพลับพลาประชาชนส่วนมากใช้ภาษาในการสื่อสารคือ ภาษา อีสาน ภาษาลาว เป็นภาษาท้องถิ่น

สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกตำบลพลับพลาเป็นพื้นที่ติดกับแม่น้ำชี มีความอุดมสมบูรณ์ ทำให้ประชาชนได้มีการใช้เวลาว่างจากการทำนา เช่น ทำปลาต้ม ทอเสือกก ทอผ้าขิด เป็นสินค้าพื้นเมือง และเป็นของที่ระลึก เพื่อจำหน่ายในการออกร้านตามงานต่าง เป็นการหารายได้เพิ่ม

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

ตำบลพลับพลาเป็นพื้นที่ลุ่ม มีแม่น้ำชีไหลผ่านปีไหนที่ฤดูน้ำหลากฝนตกหนักก็จะเกิดอุทกภัย น้ำท่วมเป็นบริเวณกว้าง ประชาชนจะได้รับความเดือดร้อน ปีไหนที่ประสบภัยแล้งพื้นที่ตำบลพลับพลาจะได้รับความเสียหายมากเช่นกัน

แหล่งน้ำ

ที่	ชื่อ หนองน้ำ/กุด/ ห้วย/คลอง/บึง/แหล่งน้ำ	ที่ตั้ง	เนื้อที่ไร่ (ประมาณ)	ลักษณะ
๑	หนองมะหลุบ	ม.๓	๕ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๒	กุดลำ	ม.๑	๒๐ ไร่	เป็นกุดหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๓	กุดเฒ่า	ม.๒	๒๕ ไร่	เป็นกุดหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๔	หนองหิน	ม.๓	๓ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๕	หนองเบน	ม.๔	๔ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๖	หนองกุดแซ่	ม.๕	๓ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๗	หนองคลัง	ม.๘	๑๐ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๘	หนองผักตบ	ม.๙	๓ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๙	หนองฮี	ม.๙	๑๑ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๑๐	หนองกวก	ม.๙	๕ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน
๑๑	หนองบักก้า	ม.๙	๖ ไร่	เป็นหนองน้ำธรรมชาติใช้ในการเกษตร ลักษณะตื้นเขิน

๘.๑ ทรัพยากรธรรมชาติ

- น้ำต่าบลพลับพลาเป็นพื้นที่ลุ่ม มีแม่น้ำชีไหลผ่านปีไหนที่ฤดูน้ำหลากฝนตกหนักก็จะเกิดอุทกภัย ภัยน้ำท่วมเป็นบริเวณกว้าง ประชาชนจะได้รับความเดือดร้อน ปีไหนที่ประสบภัยแล้งพื้นที่ต่าบลพลับพลาจะได้รับความเสียหายมากเช่นกัน ส่วนแหล่งน้ำธรรมชาติก็มีหลายแห่ง แต่ตื้นเขิน
- ป่าไม้ ต่าบลพลับพลา เป็นพื้นที่ลุ่มพื้นที่ปริมาณของป่าไม้ในพื้นที่ ส่วนมากเป็นป่าขนาดเล็ก เช่นป่าดอนตามหมู่บ้าน ที่ชาวบ้านช่วยการอนุรักษ์ไว้
- ภูเขาพื้นที่ต่าบลพลับพลา ไม่มีภูเขา
- คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ต่าบลพลับพลา มีทรัพยากรธรรมชาติคือด้านแหล่งน้ำ เนื่องจากมีแม่น้ำสายสำคัญ คือแม่น้ำชี ประชาชนส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำสายดังกล่าวในการทำ การเกษตร การดำรงชีพ การเลี้ยงสัตว์ อุปโภค บริโภค

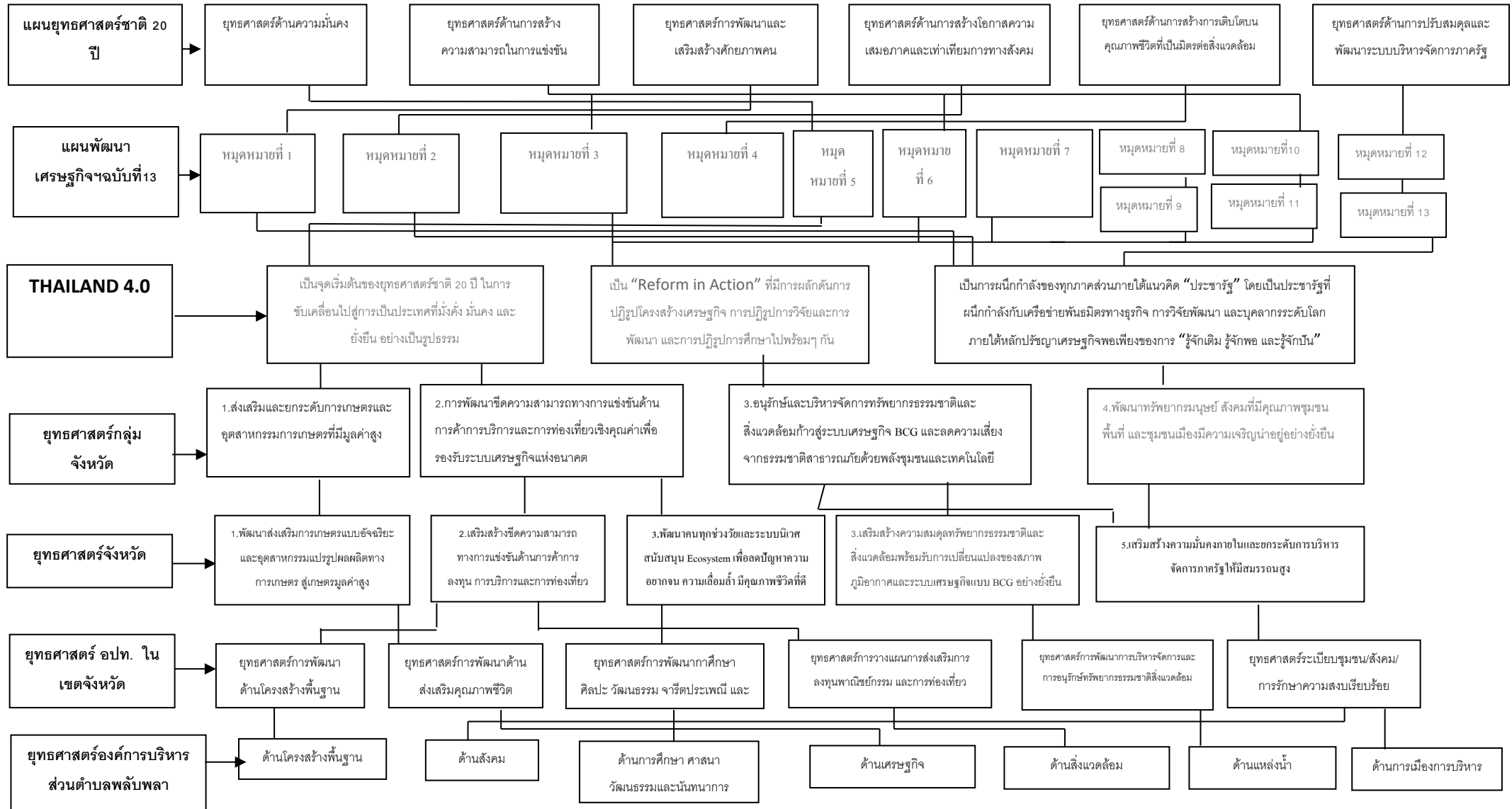
ส่วนที่ ๒

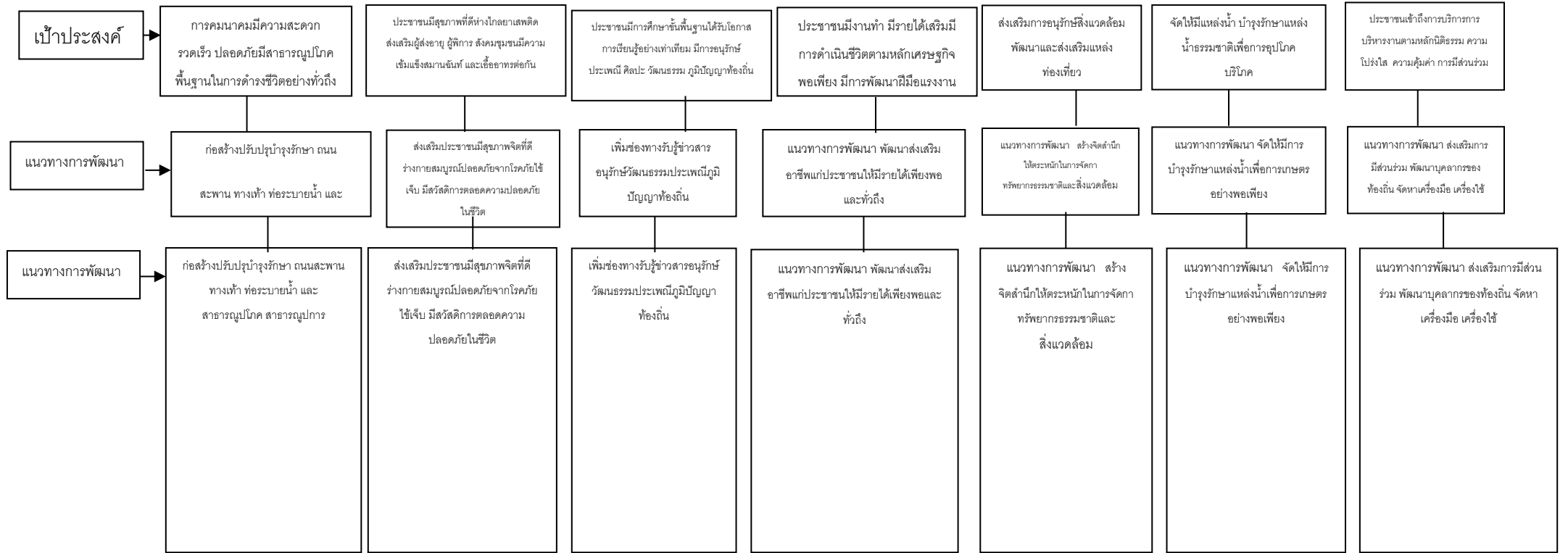
ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

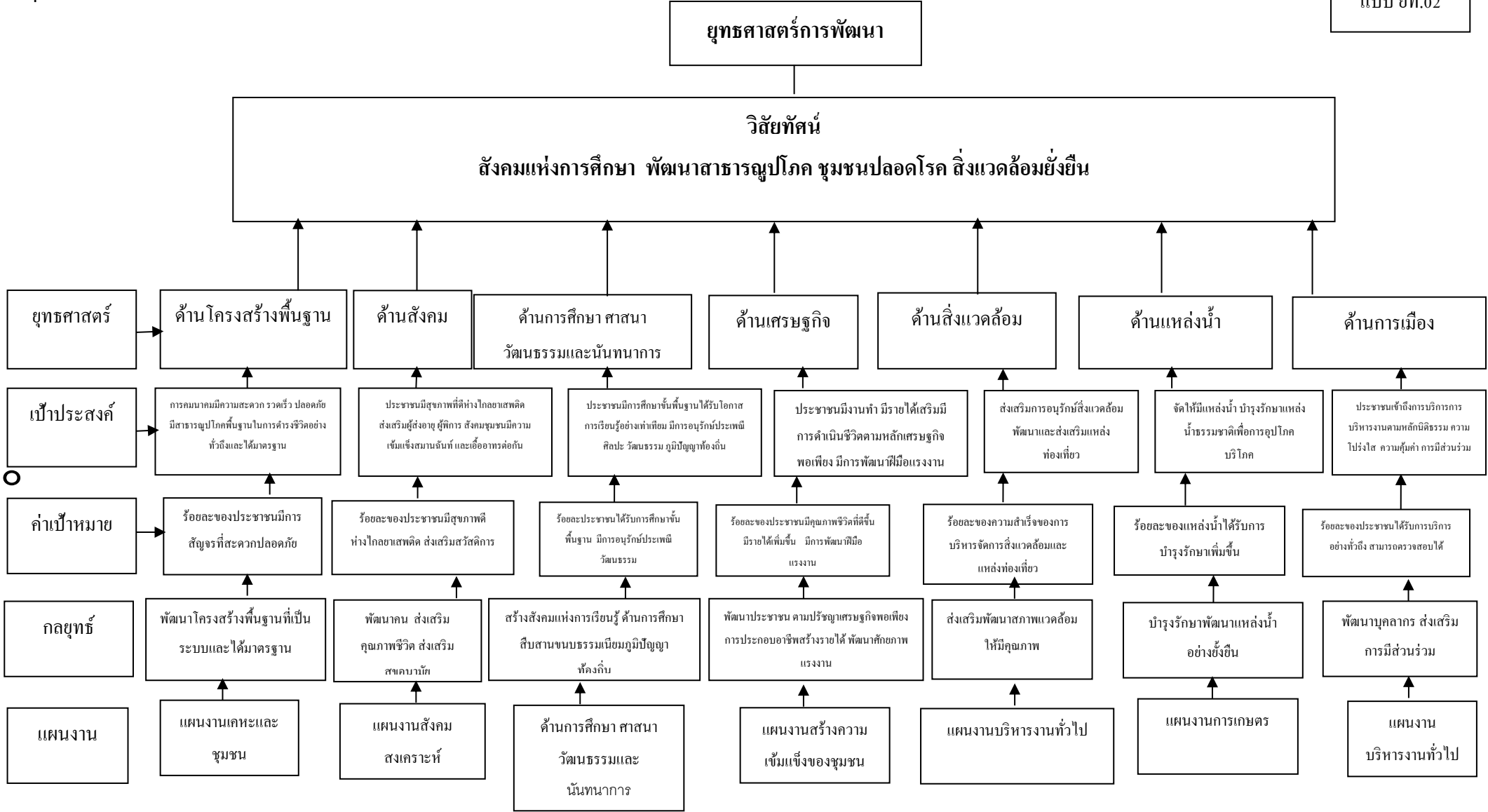
ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

แบบ ขท.01

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค







ส่วนที่ ๓

การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๑.	ยุทธศาสตร์ที่ ๒๐ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง	เป้าหมายที่ ๙ เป้าประสงค์ ๙.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาก่อสร้าง การบริการ การค้า การผลิต และการลงทุน	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ประเด็น การพัฒนาเสริมสร้างขีดความสามารถทางการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การบริการ และการท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบและได้มาตรฐาน	อุตสาหกรรมและการโยธา/การเกษตร/การพาณิชย์	สำนักปลัด กองช่าง
๒.	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๓ เป้าประสงค์ -	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต และสร้างเสริมความเข้มแข็งของครอบครัว ชุมชน และสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ประเด็นการพัฒนาพัฒนาคนทุกช่วงวัยและระบบนิเวศสนับสนุน (Ecosystem) เพื่อลดปัญหาความยากจนความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสังคม	พัฒนาคน ส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมสุขอนามัย	สาธารณสุข	สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ (ต่อ)

ที่	ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๓.	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เด็ดขาดได้อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๘ เป้าประสงค์ -	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งครอบครัวชุมชนและสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ประเด็นการพัฒนาพัฒนาคนทุกช่วงวัยและระบบนิเวศสนับสนุน (Ecosystem) เพื่อลดปัญหาความยากจนความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และ นันทนาการ	สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ด้านการศึกษาสืบสานขนบธรรมเนียมภูมิปัญญาท้องถิ่น	การศึกษา วัฒนธรรมและ นันทนาการ	กองการศึกษาฯ
๔.	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม	หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้	เป้าหมายที่ ๘ เป้าประสงค์ -	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยกระดับคุณภาพชีวิต และเสริมสร้างความเข้มแข็งครอบครัวชุมชนและสังคม	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ประเด็นการพัฒนาพัฒนาและส่งเสริมการเกษตรแบบอัจฉริยะและอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมูลค่าสูง	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านเศรษฐกิจ	พัฒนาประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การประกอบอาชีพรายได้ พัฒนาศักยภาพแรงงาน	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองสวัสดิการสังคม
๕.	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	เป้าหมายที่ ๑๕ เป้าประสงค์ -	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมพัฒนาสภาพแวดล้อมให้มีคุณภาพ	เคหะและชุมชน	สำนักปลัด

๓.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ (ต่อ)

ที่	ยุทธศาสตร์ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ (อปท.)	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
๖.	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ	เป้าหมายที่ ๑๕ เป้าประสงค์ -	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความปลอดภัยและมีคุณภาพและยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เสริมสร้างความสมดุลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ และระบบเศรษฐกิจแบบ BCG อย่างยั่งยืน	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านแหล่งน้ำ	บำรุงรักษาพัฒนาแหล่งน้ำอย่างยั่งยืน	การเกษตร	สำนักปลัด
๗.	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ ๑๖ เป้าประสงค์ -	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ประเด็นการพัฒนา เสริมสร้างความมั่นคงภายใน และยกระดับการบริหารจัดการภาครัฐให้มีสมรรถนะสูง	ยุทธศาสตร์การพัฒนา ด้านการเมืองการบริหาร	พัฒนาบุคลากร ส่งเสริมการมีส่วนร่วม	สร้างความเข้มแข็งของชุมชน	สำนักปลัด กองคลัง กองการศึกษา กองช่าง

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑๓ หมายเหตุ สู่การพลิกโฉมประเทศไทย

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลិតภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่เกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้นเป็น ๒.๐ ล้านไร่ และพื้นที่เกษตรที่ได้รับการรับรองเพิ่มขึ้นเป็น ๒.๕ ล้านไร่

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ภาคเกษตรมีผลิตภาพการผลิตรวม (TFP) เฉลี่ยร้อยละ ๑.๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีตลาดกลางสินค้าเกษตรภูมิภาคในภาคเหนือ ๒ แห่ง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ๒ แห่ง ภาคใต้ ๒ แห่ง ภาคกลาง ๑ แห่ง และภาคตะวันออก ๑ แห่ง เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ น้ำไหลลงอ่างเก็บน้ำทั้งประเทศมีปริมาณอย่างน้อย ๔๐,๐๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ระบบชลประทานมีประสิทธิภาพไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ เกิดการใช้น้ำซ้ำในพื้นที่เกษตรนอกเขตชลประทาน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ของพื้นที่ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ พื้นที่ที่สามารถลดความเสี่ยงภัยน้ำท่วม-น้ำแล้ง และเกิดระบบจัดการน้ำชุมชน จำนวน ๔,๐๐๐ ตำบล เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

เป้าหมายที่ ๓ เพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสหกรณ์ภาคเกษตรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๑๘ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนกลุ่มเกษตรกรในชั้นที่ ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๖ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ จำนวนวิสาหกิจชุมชนในระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งวิสาหกิจชุมชนเพิ่มขึ้น อย่างน้อยร้อยละ ๓๕ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ผู้ประกอบการเกษตรเพิ่มขึ้น ปีละ ๔,๐๐๐ ราย

กลยุทธ์ของหมวดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๑ การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้า เพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาและทำธุรกิจผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปมูลค่าเพิ่มสูงที่มีศักยภาพทางการตลาดในอนาคต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ กำหนดแผนที่น่าสนใจในการพัฒนาและส่งเสริมการผลิตและใช้ผลิตภัณฑ์ชีวภาพ ที่ผลิตจากวัตถุดิบทางการเกษตร ของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตภาคเกษตร และผลพลอยได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมให้เกษตรประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมกระบวนการผลิตที่หลากหลาย รวมทั้งการใช้คลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมถึงอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนการเพาะปลูกพืชในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม ไปสู่การผลิตสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ รมรงค์ และส่งเสริมให้ผู้บริโภคมีการตระหนัก เลือกใช้ และบริโภคสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปที่ปลอดภัย มีคุณภาพสูง และได้มาตรฐาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการมีการใช้สินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่ได้คุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่างความสำเร็จในประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ส่งเสริมการทำเกษตรยั่งยืนที่ตระหนักถึงผลกระทบกับสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา ที่อาศัยธรรมชาติเป็นพื้นฐาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ สนับสนุนปัจจัยการผลิตที่จำเป็น เพื่อให้เกิดการขยายผลรูปแบบเกษตรกรรม เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ จัดให้มีการบริหาร อนุรักษ์ เพาะพันธุ์ เพาะเลี้ยง พันธุ์พืชเฉพาะถิ่น สัตว์น้ำ และปศุสัตว์

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ ขยายผลแบบอย่างความสำเร็จในการบริหารจัดการเพื่อผลิตสินค้าเกษตร ให้สอดคล้องกับทรัพยากรของชุมชนที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ส่งเสริมและผลักดันการเพิ่มพื้นที่ป่าต้นน้ำ/ป่าเศรษฐกิจที่สามารถสร้างรายได้ ในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืช รวมทั้งเพิ่มปริมาณน้ำตามธรรมชาติให้มีน้ำเพียงพอต่อการใช้ ทั้งระบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ เร่งพัฒนาและฟื้นฟูระบบชลประทานและการกระจายน้ำในพื้นที่เขตชลประทาน และพัฒนาและบริหารจัดการแหล่งน้ำนอกเขตชลประทาน รวมถึงแหล่งน้ำชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ ๖ การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตรแปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ เพิ่มประสิทธิภาพของระบบประกันภัยสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับรูปแบบการผลิตสินค้าเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๗ การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๘ การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิตการเกษตร

กลยุทธ์ที่ ๙ การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ ๑๐ การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๑.๒ ยกระดับความเข้มแข็งและความสามารถในการดำเนินธุรกิจเพิ่มมูลค่าของสหกรณ์การเกษตร กลุ่มเกษตรกร และวิสาหกิจชุมชน รวมทั้งสนับสนุนบทบาทภาคเอกชนและสถาบันการศึกษาทั้งระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๑๒ การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่างๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และนักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๒.๑ สนับสนุนบทบาทขององค์กรหรือสภาเกษตรกรในกลไกความร่วมมือภาครัฐ ภาคเอกชน และภาควิชาการในแต่ละจังหวัด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑๒.๒ ส่งเสริมบทบาทภาคเอกชนในการเป็นหุ้นส่วนเศรษฐกิจกับสถาบันเกษตรกร และเกษตรกรในรูปแบบธุรกิจต่างๆ

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเปลี่ยนแปลงการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการ ที่มีศักยภาพอื่น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ นักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างชาติ มีค่าใช้จ่ายต่อวันเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อันดับดัชนีขีดความสามารถด้านการท่องเที่ยวดีขึ้น โดยมีอันดับรวมไม่สูงกว่าอันดับที่ ๒๕ ด้านความปลอดภัยและการรักษาความปลอดภัยไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ ด้านความยั่งยืน ด้านสิ่งแวดล้อมไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ ด้านสุขภาพและสุขอนามัยไม่สูงกว่าอันดับที่ ๕๐ และด้านทรัพยากรทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ไม่สูงกว่าอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๐.๐๕ คะแนนต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักท่องเที่ยวกลุ่มเดินทางซ้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ ๑๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ รายได้จากการท่องเที่ยวเมืองท่องเที่ยวรองเฉลี่ยทุกเมืองเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี (ค่าเฉลี่ย ถ่วงน้ำหนักของเมืองรองทั้งหมด)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ มีชุมชนที่เป็นวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นเฉลี่ยปีละ ๕๐ ชุมชน

เป้าหมายที่ ๓ การท่องเที่ยวไทยมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ผู้ประกอบการและแหล่งท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ ชุมชนท่องเที่ยวได้รับมาตรฐานการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าปีละ ๕๐ ชุมชน

กลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการ การท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพที่มีศักยภาพในการเติบโตสูง

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๔ การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ยกระดับการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้บุคลากรภาคการท่องเที่ยวและบริการ ที่เกี่ยวข้องเข้าสู่ระบบฐานข้อมูลของภาครัฐและมีการขึ้นทะเบียนแรงงานภาคการท่องเที่ยวอย่างถูกต้อง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ กำหนดแนวปฏิบัติตนที่เหมาะสมของผู้ประกอบการธุรกิจ บุคลากร และนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทางธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบด้านงบประมาณ และการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ ให้เอื้อต่อการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคเอกชนในการลงทุนและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวร่วมกับชุมชนและภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ปรับปรุงข้อจำกัดของกฎหมาย และลดขั้นตอนกฎระเบียบที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของสถานประกอบการด้านท่องเที่ยว

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ ปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อเทคโนโลยีด้านการท่องเที่ยว

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปรับปรุงระบบการจัดเก็บข้อมูลเชิงลึกด้านการท่องเที่ยว ให้มีความเป็นเอกภาพ น่าเชื่อถือและทันสมัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ สนับสนุนการเชื่อมโยงฐานข้อมูลของภาครัฐและเอกชน

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

เป้าหมายที่ ๑ การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่างๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ จำนวน ๒๘๒,๒๔๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๒๖ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ปริมาณการใช้ยานยนต์ไฟฟ้า (ยานยนต์ที่ปล่อยมลพิษเป็นศูนย์ จำนวน ๓๘๐,๒๕๐ คัน คิดเป็นร้อยละ ๑๗ ของยานยนต์ทั้งหมด ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ปริมาณรถยนต์ที่ได้ปรับเปลี่ยนเป็นยานยนต์ไฟฟ้าดัดแปลง เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๔๐,๐๐๐ คัน ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ อัตราการขยายตัวของมูลค่าการส่งออกยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี หรืออัตรา การขยายตัวของมูลค่าการส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์ไฟฟ้าของไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ ๓ การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

กลยุทธ์ของหมวดหมายที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมให้ผู้ใช้ในภาคส่วนต่างๆ ของประเทศปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ ๒ การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๓ การกำหนดเป้าหมาย/แผนและดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า อย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทานในระยะ ๕ ปี

กลยุทธ์ที่ ๔ การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ ๕ มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ ๗ โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้าในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ ๘ การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ ๙ การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ ๑๐ มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ ๑๑ การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมวดหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

เป้าหมายที่ ๑ ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการสุขภาพต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศอยู่ที่ร้อยละ ๑.๗

เป้าหมายที่ ๒ องค์กรความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้าและบริการทางสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มูลค่าการนำเข้าครุภัณฑ์ทางการแพทย์ลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐ (๒๐,๐๐๐ ล้านบาท) เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ สัดส่วนค่าใช้จ่ายด้านสุขภาพของครัวเรือนต่อค่าใช้จ่ายสุขภาพทั้งหมดไม่เกินร้อยละ ๑๒

เป้าหมายที่ ๔ ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ การประเมินผลสมรรถนะหลักในการปฏิบัติตามกฎอนามัยระหว่างประเทศทุกตัวชี้วัดมีค่า ไม่ต่ำกว่า ๔

กลยุทธ์ของหมวดเป้าหมายที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

กลยุทธ์ที่ ๑ การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ ๒ ไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ นวัตกรรมในบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพบนฐานความโดดเด่นของเอกลักษณ์ความเป็นไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ยกระดับมาตรฐานสถานบริการส่งเสริมสุขภาพให้สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ พัฒนาศูนย์บริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพรูปแบบใหม่ที่น่าไปสู่การสร้างสังคมสูงวัยที่มีสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษา วิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๕ การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ บริหารจัดการบุคลากรทางการแพทย์ให้สอดคล้องกับระบบบริการสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๓ พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลและสารสนเทศเพื่อสนับสนุนบริการทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ ๖ การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อบริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๑ ปฏิรูประบบเฝ้าระวังและบริหารจัดการโรคระบาดและภัยคุกคามสุขภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๖.๒ วางระบบการเตรียมความพร้อมด้านความมั่นคงด้านสุขภาพในการจัดการภาวะฉุกเฉิน

หมวดเป้าหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

เป้าหมายที่ ๑ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ (โดยสถาบันนานาชาติเพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการ มีอันดับดีขึ้น)

เป้าหมายที่ ๒ ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ (๑) มูลค่าการลงทุนรวมในประเทศขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการลงทุนรวมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๗ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ (๑) มูลค่าการส่งออกของไทยกับประเทศทั่วโลกขยายตัวเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ต่อปี หรือ (๒) สัดส่วนการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของไทยต่อการเติบโตของปริมาณการส่งออกสินค้าของโลกเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑.๕ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ดัชนีประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ระหว่างประเทศอยู่ในอันดับไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๒๕

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ สัดส่วนต้นทุนโลจิสติกส์ต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลงเหลือร้อยละ ๑๑ ต่อผลิตภัณฑ์ มวลรวมในประเทศ

กลยุทธ์ของหมวดหมายที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้าและการลงทุน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ปรับปรุงกลไกสนับสนุนการสร้างฐานเศรษฐกิจในบริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ พัฒนากฎหมายและแนวปฏิบัติที่ยกระดับไทยสู่มาตรฐานระหว่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจสำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อสนับสนุนพื้นที่ที่มีศักยภาพและเขตพัฒนาพิเศษทั้งปัจจุบันและอนาคต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบคมนาคมและโลจิสติกส์ให้เชื่อมโยงไร้รอยต่อตั้งแต่ระดับภูมิภาค อนุภูมิภาค และชายแดนให้เป็นการขนส่งต่อเนื่องหลาย

รูปแบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เร่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์

กลยุทธ์ที่ ๓ ผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ ๔.๐

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ พัฒนาบุคลากรสู่มาตรฐานระหว่างประเทศเพื่อสนับสนุนการค้าการลงทุน

หมวดหมายที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

เป้าหมายที่ ๑ เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ สัดส่วนมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมเทคโนโลยีดิจิทัลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มีกระดานข้อมูลดิจิทัลของภาครัฐที่สามารถติดตามจำนวนธุรกรรมงานบริการของภาครัฐ ที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลได้ภายในปี ๒๕๖๖ และงานบริการประชาชนของภาครัฐต้องปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อัตราการขยายตัวของมูลค่าเศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศเพิ่มสูงขึ้นจากการลงทุนวิจัยและพัฒนานวัตกรรมเพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๕ ของปีฐานภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ มีบริการอินเทอร์เน็ตเคลื่อนที่ความเร็วสูงที่สามารถเข้าถึงและพร้อมใช้แก่ประชาชน โดยครอบคลุมพื้นที่ทุกหมู่บ้าน พื้นที่ชุมชนและสถานที่ท่องเที่ยว

เป้าหมายที่ ๒ การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนการส่งออกในอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะในประเทศคิดเป็นร้อยละ ๖๐ ของมูลค่าการส่งออกอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ทั้งหมดภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ มีบุคลากรที่มีทักษะด้านผู้ประกอบการระบบอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะรองรับรวม ๔๐๐,๐๐๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

เป้าหมายที่ ๓ มูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขนาดใหญ่ของโลกลงทุนในประเทศไทยอย่างน้อย ๓ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนสตาร์ทอัพด้านเทคโนโลยีเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๖,๐๐๐ แห่ง ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ มีแรงงานที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางดิจิทัล (ระดับ ๔) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ของจำนวนประชากรไทยภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ มีจุดเชื่อมต่อและแลกเปลี่ยนข้อมูลจราจรอินเทอร์เน็ตระหว่างประเทศที่ทำให้บริการดิจิทัลของไทยสามารถแข่งขันได้ ภายในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ และอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

กลยุทธ์ที่ ๑ การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาบริการและแพลตฟอร์มดิจิทัลเพื่อสนับสนุนการปรับระบบการบริหารจัดการภาครัฐให้เป็นรัฐบาลดิจิทัลเต็มรูปแบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการในประเทศให้สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมดิจิทัล รวมถึงนำอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะมาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มผลิตภาพและความสามารถในการทำกำไรให้แก่ผู้ประกอบการเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาให้เกิดการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะของภาครัฐเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากการก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลในการดำรงชีพ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ ๓ อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๔ พัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุม เพียงพอและเข้าถึงได้ ทั้งในด้านพื้นที่ และราคา

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

เป้าหมายที่ ๑ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ (๑) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคมต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐ (๒) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๕ ในปี ๒๕๗๐ (๓) สัดส่วนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่จดทะเบียนนิติบุคคลต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๓๕ ในปี ๒๕๗๐ และ (๔) จำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมรายใหม่ที่จดทะเบียนพาณิชย์ ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการระดมทุนผ่านตลาดทุน ขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๒ ต่อปี สัดส่วนจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้าถึงสินเชื่อต่อจำนวนวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทั้งหมด เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๒ ในปี ๒๕๗๐ และสัดส่วนปริมาณสินเชื่อวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อปริมาณสินเชื่อรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๖๐ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านกฎหมายทางการค้า ไม่เกินอันดับที่ ๔๐ ในปี ๒๕๗๐ มีการออกกฎหมายลำดับรองภายใต้พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๒ ฉบับต่อปี และมีสัดส่วนของจำนวนเรื่องร้องเรียนที่พิจารณาแล้วเสร็จต่อจำนวนเรื่องร้องเรียนรวม เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐-๙๐ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ ระบบฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่รัฐบาลและผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมใช้อย่างเรียลไทม์และทั่วถึง เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจสามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น เป็นร้อยละ ๔๐ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ และสัดส่วนมูลค่าการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวมของประเทศเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๐ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อมูลค่าพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ของประเทศเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ จากปีฐาน (ปี ๒๕๖๕)

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เป็นผู้ส่งออกรายใหม่เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ รายต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๔ ส่วนแบ่งตลาดภายในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๒.๕ มูลค่าการจัดซื้อจัดจ้างจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ ขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๖ มูลค่าการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี

เป้าหมายที่ ๓ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและรับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ จำนวนสตาร์ทอัพ ซีรีย ซี เพิ่มขึ้นเป็น ๒๐ ราย ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ จำนวนการจดทะเบียนวิสาหกิจเพื่อสังคมเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ต่อปี

กลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ เพิ่มความสะดวกในทุกขั้นตอนของการประกอบธุรกิจของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านระบบมาตรฐานให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงได้ด้วยต้นทุนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและส่งเสริมให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ ๓ การจัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ ๔ การส่งเสริมการพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างความรู้พื้นฐานทางธุรกิจ

กลยุทธ์ที่ ๕ การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สนับสนุนสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในฐานะหน่วยงานนโยบายให้ทำหน้าที่เป็นผู้บูรณาการการให้ความช่วยเหลือและส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างครบวงจร

กลยุทธ์ที่ ๖ การพัฒนาระบบนิเวศน์ให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพ และผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสมและเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลก และยกระดับสู่ตลาดต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ ๗ การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๑ เร่งออกกฎหมายลำดับรองภายใต้ พ.ร.บ. ส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคม พ.ศ. ๒๕๖๒

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๒ ส่งเสริมการพัฒนาโมเดลธุรกิจที่เฉพาะเจาะจงและยั่งยืนของวิสาหกิจเพื่อสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๗.๓ ให้สิทธิประโยชน์และสิ่งจูงใจให้เกิดการร่วมทุนกับวิสาหกิจเพื่อสังคม

หมายเหตุที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ อัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรในภาคเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าอัตราการเติบโตของรายได้ต่อประชากรของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ มูลค่าการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษเพิ่มขึ้นตามเป้าหมายในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐ ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ โดยเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกมีมูลค่าการลงทุน ๕๐๐,๐๐๐ ล้านบาท พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้มีมูลค่าการลงทุน ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท และเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดนมีมูลค่า ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท

เป้าหมายที่ ๒ ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคต่ำกว่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ สัดส่วนผู้มีงานทำในแต่ละภาคเพิ่มสูงขึ้นกว่าสัดส่วนผู้มีงานทำของภาคในปี ๒๕๖๓ ยกเว้นกรุงเทพมหานคร มีสัดส่วนผู้มีงานทำไม่เกินร้อยละ ๑๓ ของจำนวนผู้มีงานทำทั้งหมด

เป้าหมายที่ ๓ การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ เมืองอัจฉริยะมีจำนวนรวมทั้งสิ้นไม่ต่ำกว่า ๑๐๕ พื้นที่ ภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ เมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืนมีจำนวนมากขึ้น

กลยุทธ์ของกลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ ๑ การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาภาคให้เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญของประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ สร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ส่งเสริมการจัดการกลไกตลาดของท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่และเมืองด้วยความร่วมมือของภาคส่วนต่างๆ หลากหลายรูปแบบ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมืองร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอัจฉริยะที่พร้อมรับมือต่อการเปลี่ยนแปลงและภัยพิบัติ รวมทั้งตอบสนองความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มใน

พื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๓ การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ ๔ การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ เสริมสร้างสมรรถนะของท้องถิ่นทุกระดับ ให้มีศักยภาพในการบริหารจัดการพื้นที่และเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกระดับความสามารถทางการเงิน การคลังและการจัดการทุนในระดับพื้นที่

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สร้างระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินผลการพัฒนาพื้นที่และเมือง

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอเหมาะสม

เป้าหมายที่ ๑ คราวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ทุกครัวเรือนที่มีสถานะยากจนข้ามรุ่นในปี ๒๕๖๕ หลุดพ้นจากความยากจนข้ามรุ่นภายในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ อัตราการเข้าเรียนสุทธิของเด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ มัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นเติบโตไปเป็นแรงงานที่ทักษะ หรือสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาหรือเทียบเท่า เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ เด็กปฐมวัยในครัวเรือนที่ยากจนมีปัญหาและพัฒนาการไม่เป็นไปตามเกณฑ์ ร้อยละ ๒๐

กลยุทธ์ของหมวดหมายที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมเพียงพอเหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๑ การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นและมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ให้ความช่วยเหลือและพัฒนาศักยภาพของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนากลไกการแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นในระดับพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ สนับสนุนครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นให้สามารถเลี้ยงดูเด็กตั้งแต่ครรภ์มารดาจนถึงปฐมวัยได้อย่างมีคุณภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมโอกาสทางการศึกษาและการพัฒนาทักษะอาชีพที่มีคุณภาพ

กลยุทธ์ที่ ๓ การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมพัฒนาของเด็ก

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อสร้างหลักประกันสำหรับวัยแรงงาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ ยกระดับความคุ้มครองทางสังคมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ บูรณาการระบบความคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ปรับปรุงรูปแบบการจัดความคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ จัดทำระบบการเยียวยาช่วยเหลือในภาวะวิกฤต

กลยุทธ์ที่ ๕ การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนาระบบฐานข้อมูลรายบุคคล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูล

หมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

เป้าหมายที่ ๑ การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อเสริมสร้างการใช้ทรัพยากรทุกขั้นตอนของการผลิตและการบริโภคมีประสิทธิภาพมากขึ้น และสร้างมูลค่าและรายได้จากเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศด้วยเศรษฐกิจหมุนเวียนเพิ่มขึ้น สามารถสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจได้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ การบริโภควัสดุในประเทศมีปริมาณลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๕ ในปี ๒๕๗๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ดัชนีการหมุนเวียนวัสดุสำหรับผลิตภัณฑ์เป้าหมาย (พลาสติก, วัสดุก่อสร้าง, เกษตร-อาหาร) เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ในปี ๒๕๗๐

กลยุทธ์ของหมวดหมายที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ เพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าและบริการตามแนวทางเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนาระบบรองรับมาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ การใช้เครื่องมือและกลไกในตลาดเงินตลาดทุนเพื่อการเจริญเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๒ การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ เพิ่มรายได้ชุมชนจากแนวทางขยะสุทธิเป็นศูนย์ ทั้งจากขยะและวัสดุทางการเกษตร

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชนบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ เพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบในระดับชุมชน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ ส่งเสริมให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๖ พัฒนาระบบและกลไกสร้างแรงจูงใจการเพิ่มพื้นที่ป่าเศรษฐกิจเพื่อเศรษฐกิจชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการผลิตให้เพียงพอและมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ บริหารจัดการกิจกรรมทางเศรษฐกิจให้เหมาะสมกับศักยภาพทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

กลยุทธ์ที่ ๔ การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ ๕ การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ สร้างความตระหนักรู้ให้เกิดในสังคม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ สร้างแรงจูงใจ และทัศนคติในการดำรงชีวิตของผู้บริโภคเพื่อการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสู่การบริโภคที่ยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๔ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและนวัตกรรมประหยัดพลังงาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๕ ส่งเสริมการเดินทางที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๖ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญา วัฒนธรรมท้องถิ่น ตามแนวคิดเศรษฐกิจหมุนเวียน

หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายที่ ๑ ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ จำนวนประชาชนที่เสียชีวิต สูญหาย และได้รับผลกระทบโดยตรงจากภัยธรรมชาติ ลดลง จากค่าเฉลี่ยของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ในแต่ละภัย

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ ความสูญเสียทางเศรษฐกิจจากภัยธรรมชาติโดยตรงต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ (รวมถึงความเสียหายที่เกิดกับโครงสร้างพื้นฐานและการหยุดชะงักของการบริการขั้นพื้นฐานที่สำคัญ) ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ จำนวนพื้นที่และมูลค่าความเสียหายจากภัยธรรมชาติลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

เป้าหมายที่ ๒ ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ มีแผนที่แสดงพื้นที่เสี่ยงภัยจากธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในระดับพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่สำคัญด้านต่างๆ หรือระดับจังหวัดอย่างครอบคลุม และเชื่อมโยงกับฐานข้อมูลของมิติทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การมีแผนจัดการป้องกันความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ในระดับพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญ เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๓ พื้นที่

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ การเตือนภัยมีประสิทธิภาพ (ครอบคลุมภัยสำคัญสามารถเชื่อมโยงระดับพื้นที่ ระดับประเทศ และระดับโลก มีความแม่นยำ ทันต่อเวลา และสามารถเข้าถึงกลุ่มเปราะบางได้)

เป้าหมายที่ ๓ สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ ชุมชน ท้องถิ่น อาสาสมัคร และเครือข่าย ที่สามารถจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๐ ภายในปี ๒๕๗๐ และมีการจัดฝึกอบรมด้านการป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ การมีส่วนร่วมในการส่งข้อมูลจากพื้นที่เกิดภัยเข้าสู่ระบบเตือนภัยส่วนกลาง

ตัวชี้วัดที่ ๓.๓ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีองค์ความรู้ และมีแผนในการจัดการด้านภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๔ ประชาชนสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากระบบประกันภัยพิบัติทางเกษตรและภัยธรรมชาติ

ตัวชี้วัดที่ ๓.๕ มีกองทุนเพื่อสนับสนุนการป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการศึกษาวิจัยและเป็นแหล่งเงินรับประกันภัยต่อ

กลยุทธ์ของหมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๑ การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ส่งเสริมการใช้มาตรการเชิงป้องกันก่อนเกิดภัยในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ระบุพื้นที่สำคัญที่ได้รับผลกระทบจากภัยพิบัติธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจำแนกตามประเภทภัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ ทบทวนการจัดสรรงบประมาณ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ นำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยพิบัติธรรมชาติประเภทต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีความรู้ความเข้าใจตระหนักถึงความเสี่ยงและปรับตัวรับมือผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนและชุมชนในการรับมือและปรับตัวต่อภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๓ เพิ่มศักยภาพของประชาชน ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๔ สนับสนุนมาตรการที่ไม่ใช่เชิงโครงสร้าง ในการบริหารจัดการภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๓ การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ สนับสนุนการสร้างบุคลากร นักวิจัย รวมทั้งสนับสนุนให้มีการศึกษาวิจัย ด้านภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาประสิทธิภาพของระบบเตือนภัย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๓ พัฒนาระบบข้อมูลสำหรับการจัดทำแบบจำลองระดับชาติเพื่อประเมินความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติประเภทต่างๆ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๔ สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาท้องถิ่นในการจัดการภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ ๔ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศน์ เพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ สร้างจิตสำนึกให้ประชาชนทุกระดับอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ เพิ่มบทบาทภาคประชาชน ชุมชน และภาคเอกชน ในการอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๓ สนับสนุนการใช้แนวทางธรรมชาติในการจัดการปัญหาภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๕ การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการ และลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๑ พัฒนากลไกความร่วมมือกับต่างประเทศในการจัดการภัยธรรมชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๕.๒ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เกี่ยวกับข้อตกลงระหว่างประเทศในด้านภัยธรรมชาติและเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมายเหตุที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายที่ ๑ คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลกสามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ดัชนีพัฒนาการเด็กสมวัยเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๘๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ นักเรียนที่มีสมรรถนะไม่ถึงระดับพื้นฐานของทั้ง ๓ วิชาในแต่ละกลุ่มโรงเรียนลดลงร้อยละ ๘ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ ทุนชีวิตเด็กและเยาวชนไทยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาบัณฑิตฐานสมรรถนะเพิ่มเป็นร้อยละ ๓๐

ตัวชี้วัดที่ ๑.๕ ผลภาพแรงงานเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๖ จำนวนผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาความยากจนหลายมิติลดลงร้อยละ ๒๐ ของจำนวนผู้สูงอายุ ที่ยากจนต่อปี

เป้าหมายที่ ๒ กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมายและสามารถสร้างงานอนาคต

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ดัชนีความสามารถในการแข่งขันของภาคเศรษฐกิจโลก ๖ ด้านทักษะ มีคะแนนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

ตัวชี้วัดที่ ๒.๒ การจัดอันดับในด้านบุคลากรผู้มีความสามารถสถาบันการศึกษาด้านการบริหารธุรกิจมีคะแนนเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๓ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๒.๓ จำนวนและมูลค่าของธุรกิจสตาร์ทอัพเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ ๓ ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ตัวชี้วัดที่ ๓.๑ การประเมินสมรรถนะผู้ใหญ่ในระดับนานาชาติของคนไทยในทุกด้าน ไม่ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศที่เข้ารับการประเมิน

ตัวชี้วัดที่ ๓.๒ กลุ่มประชากรอายุ ๑๕ – ๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้ฝึกอบรม ไม่เกินร้อยละ ๕ เมื่อสิ้นสุดแผนฯ

กลยุทธ์ของหมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคนไทยทุกช่วงวัยในทุกมิติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ พัฒนาเด็กช่วงตั้งครรภ์ถึงปฐมวัยให้มีพัฒนาการรอบด้าน มีอุปนิสัยที่ดี โดยการเตรียมความพร้อมพ่อแม่ผู้ปกครองและสร้างกลไกประสานความร่วมมือ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนาผู้เรียนระดับพื้นฐานให้มีความตระหนักรู้ในตนเอง มีสมรรถนะที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ การดำรงชีวิตและการทำงาน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๓ พัฒนาผู้เรียนระดับอุดมศึกษาให้มีสมรรถนะที่จำเป็นและเชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในอนาคต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๔ พัฒนายวัยแรงงานให้มีความสมรรถนะที่จำเป็นเพื่อการประกอบอาชีพและเชื่อมโยงกับโลกของการทำงานในอนาคต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๕ พัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคม โดยพัฒนาผู้สูงอายุให้เป็นพลังของสังคม

กลยุทธ์ที่ ๒ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ พัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ เพิ่มกำลังคนที่มีคุณภาพเพื่อพัฒนาภาคการผลิตเป้าหมาย โดยสร้างกลไกระดับชาติเพื่อรวบรวมกำลังคนที่มีสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ ๓ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ พัฒนาระบบนิเวศน์เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยส่งเสริมให้ภาคส่วนต่างๆ สร้างและพัฒนาแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ พัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ

หมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายที่ ๑ การบริหารภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐ ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๙๐

เป้าหมายที่ ๒ ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงคล่องตัว

ตัวชี้วัดที่ ๒.๑ ผลการสำรวจรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ในองค์ประกอบดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีการมีส่วนร่วมทางอิเล็กทรอนิกส์ ดัชนีทุนมนุษย์ และดัชนีการให้บริการภาครัฐออนไลน์ ไม่ต่ำกว่าอันดับที่ ๔๐ ของโลก และมีคะแนนไม่ต่ำกว่า ๐.๘๒

กลยุทธ์ของหมวดหมายที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพในการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ ยกเลิกภารกิจการให้บริการที่สามารถเปิดให้ภาคส่วนอื่นให้บริการแทน

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ ทบทวนกระบวนการทำงานของภาครัฐควบคู่กับพัฒนาการบริการภาครัฐ ในรูปแบบดิจิทัลแบบเบ็ดเสร็จ

กลยุทธ์ที่ ๒ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๑ ทบทวนบทบาทภาครัฐและกระจายอำนาจการบริหารจัดการภาครัฐ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๒ สร้างความโปร่งใสและธรรมาภิบาลภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ ๓ การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๑ ปรับเปลี่ยนข้อมูลภาครัฐทั้งหมดให้เป็นดิจิทัล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๓.๒ ปรับเปลี่ยนระบบในการทำงานภาครัฐเป็นดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ ๔ การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมายระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๑ ปรับระบบการบริหารทรัพยากรบุคคลภาครัฐเพื่อดึงดูดและรักษาผู้มีความรู้มาขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๔.๒ ยกเลิกกฎหมายที่หมดความจำเป็นและพัฒนากฎหมายที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

แบบ ผ. ๐๑

[illegible]

**บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐)
องค์การบริหารส่วนตำบลพลับพลา**

๓.๒ บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น (ต่อ)

แบบ ผ. ๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	๑๐	๑,๐๕๐,๐๐๐	๑๐	๑,๐๕๐,๐๐๐	๑๐	๑,๐๕๐,๐๐๐	๑๐	๑,๐๕๐,๐๐๐	๑๐	๑,๐๕๐,๐๐๐	๕๐	๕,๒๕๐,๐๐๐
๓.๓) แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมให้ประชาชน อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีกิจกรรมทางศาสนาและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น	๖	๓๐๕,๐๐๐	๖	๓๐๕,๐๐๐	๖	๓๐๕,๐๐๐	๖	๓๐๕,๐๐๐	๖	๓๐๕,๐๐๐	๓๐	๑,๕๒๕,๐๐๐
๓.๔) แนวทางการพัฒนา การจัดการกีฬาและ นันทนาการ												
รวม	๓๖	๔,๓๒๗,๐๐๐	๓๖	๔,๓๒๗,๐๐๐	๓๖	๔,๓๒๗,๐๐๐	๓๖	๔,๓๒๗,๐๐๐	๓๖	๔,๓๒๗,๐๐๐	๑๘๐	๒๑,๖๓๕,๐๐๐
๔) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ												
แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน/สังคม												
สังเคราะห์												
๔.๑) แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมอาชีพให้แก่ ประชาชนให้มีรายได้เพียงพอและทั่วถึง	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๖๕	๑,๙๐๐,๐๐๐
รวม	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๑๓	๓๘๐,๐๐๐	๖๕	๑,๙๐๐,๐๐๐
๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสิ่งแวดล้อม												
แผนงานเคหะและชุมชน/การเกษตร												
๕.๑) แนวทางการพัฒนา สร้างจิตสำนึกให้ตระหนัก ในการจัดการขยะทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๗๐	๔,๓๐๐,๐๐๐
รวม	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๑๔	๘๖๐,๐๐๐	๗๐	๔,๓๐๐,๐๐๐
๖) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านแหล่งน้ำ												
แผนงานการเกษตร												
๖.๑) แนวทางการพัฒนา จัดให้มีและบำรุงรักษา แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรอย่างเพียงพอ	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๙๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐
รวม	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๑๘	๒,๕๐๐,๐๐๐	๙๐	๑๒,๕๐๐,๐๐๐

แบบ ผ. ๐๑

ยุทธศาสตร์	ปี ๒๕๖๖		ปี ๒๕๖๗		ปี ๒๕๖๘		ปี ๒๕๖๙		ปี ๒๕๗๐		รวม ๕ ปี	
	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)
๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร <u>แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน</u> ๗.๑) แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการบริหารงาน อบต. <u>แผนงานการบริหารงานทั่วไป</u> ๗.๒) แนวทางการพัฒนา บุคลากรท้องถิ่น ให้มีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ในการปฏิบัติงาน ๗.๓) แนวทางการพัฒนา จัดหา ปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ให้เหมาะสมต่อภารกิจของ อบต.	๑๖	๔๘๐,๐๐๐	๑๖	๔๘๐,๐๐๐	๑๖	๔๘๐,๐๐๐	๑๖	๔๘๐,๐๐๐	๑๖	๔๘๐,๐๐๐	๘๐	๒,๔๐๐,๐๐๐
	๘	๗๔๕,๐๐๐	๘	๗๔๕,๐๐๐	๘	๗๔๕,๐๐๐	๘	๗๔๕,๐๐๐	๘	๗๔๕,๐๐๐	๔๐	๓,๗๒๕,๐๐๐
	๑๕	๒,๓๘๐,๐๐๐	๑๕	๒,๓๘๐,๐๐๐	๑๕	๒,๓๘๐,๐๐๐	๑๕	๒,๓๘๐,๐๐๐	๑๕	๒,๓๘๐,๐๐๐	๗๕	๑๑,๙๐๐,๐๐๐
รวม	๓๙	๓,๖๐๕,๐๐๐	๓๙	๓,๖๐๕,๐๐๐	๓๙	๓,๖๐๕,๐๐๐	๓๙	๓,๖๐๕,๐๐๐	๓๙	๓,๖๐๕,๐๐๐	๑๙๕	๑๘,๐๒๕,๐๐๐
รวมทั้งหมด	๓๖๑	๖๘,๖๘๒,๒๐๐	๓๖๑	๖๘,๖๘๒,๒๐๐	๓๖๑	๖๘,๖๘๒,๒๐๐	๓๖๑	๖๘,๖๘๒,๒๐๐	๓๖๑	๖๘,๖๘๒,๒๐๐	๑,๘๐๕	๓๔๓,๔๑๑,๐๐๐

